

17 Ιανουαρίου, 1995

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28, 29 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΑΣΟΥΛΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 594/91)

-
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Αποτίμηση της σε μονάδες — Το Άρθρο 35B (4)(γ) της εκπαιδευτικής νομοθεσίας — Το ζήτημα της αδυναμίας εφαρμογής του συνόλου των προνοιών του Άρθρου 35B των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 - 1990 σε ορισμένες περιπτώσεις — Περίπτωση όπου σε διαδικασία πλήρωσης θέσης πρώτου διορισμού και προαγωγής όλοι οι υποψήφιοι διεκδικούσαν προαγωγή και κανείς διορισμό — Ο Νόμος τηρήθηκε. 5
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Παράβαση ουσιαώδους τύπου — Προϋποθέσεις και συνέπειες — Περίπτωση περιορισμού της βαθμολογίας των απλών δασκάλων στο 36 κατ' ανώτατο όριο με απόφαση του Σώματος των Επιθεωρητών κατά παρέκκλιση από τους περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Επιθεωρησις και Αξιολόγησις) Κανονισμούς του 1976 (Κ.Δ.Π. 223/76) — Η επίδικη απόφαση και η θέση της αιτήτριας δεν επηρεάστηκαν από την παρέκκλιση — Η επίδικη απόφαση επικυρώθηκε. 10
- Η αιτήτρια επιδίωξε την ακύρωση των προαγωγών των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης αλλά και την ακύρωση προπαρασκευαστικών της προαγωγής πράξεων που αφορούσαν την ίδια. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Το Άρθρο 35B(4)(γ) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1990 καθορίζει σαν μέθοδο αποτίμησης της αρχαιότητας των υποψηφίων τον αριθμό των συμπληρωμένων ετών υπηρεσίας "σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας".

5

Η μέθοδος αποτίμησης των λοιπών κριτηρίων, αξίας και προσόντων, καθορίζεται από τα Άρθρα 35B(4)(α) και 35B(4)(β), αντίστοιχα.

10

Στην υπό εξέταση υπόθεση, παρά το γεγονός ότι με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας οι θέσεις ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής, όλοι οι υποψήφιοι κατείχαν την ιεραρχικά αμέσως κατώτερη, προς την επίδικη, θέση δασκάλου Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης.

15

Μεταξύ των δύο θέσεων, δασκάλου και Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης δεν παρεμβάλλεται ενδιάμεση βαθμίδα. Κατά συνέπεια, οι παρούσες θέσεις ήταν για όλους τους υποψηφίους δασκάλους, ασχέτως μισθολογικής κλίμακας, θέσεις προαγωγής από την αμέσως κατώτερη βαθμίδα την οποία κατείχαν.

20

Είναι ορθό πως σε ορισμένες περιπτώσεις δυνατόν να προκύψει αδυναμία εφαρμογής του συνόλου των προνοιών του Άρθρου 35B.

25

Σύμφωνα με τη νομολογία, αδυναμία εφαρμογής του άρθρου αναφορικά με την αρχαιότητα, προκύπτει στις περιπτώσεις εκείνες όπου ορισμένοι από τους υποψηφίους διεκδικούν τη θέση ως πρώτου διορισμού και άλλοι ως προαγωγής. Εν πάση περιπτώσει τέτοιο ζήτημα δεν προέκυψε στην υπό εξέταση υπόθεση και κατά συνέπεια η αρχαιότητα των υποψηφίων που ήταν όλοι υπηρετούντες δάσκαλοι, ορθά συνυπολογίστηκε και αποτιμήθηκε αριθμητικά.

30

Έχει εξάλλου νομοληγηθεί σε σειρά αποφάσεων πως η διαδικασία η οποία προνοείται από τα άρθρα 35A και 35B των Νόμων ισχύει και εφαρμόζεται τόσο για θέσεις προαγωγής όσον και πρώτου διορισμού και προαγωγής.

35

Τα επιχειρήματα του δικηγόρου της αιτήτριας στο βαθμό που στρέφονται εναντίον της σκοπιμότητας και του ευλόγου της αριθμοποίησης του κριτηρίου της αρχαιότητας, καθώς και της λειτουργίας του σε βάρος των λοιπών κριτηρίων, αξίας και προσόντων, αποτελούν ζητήματα εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου τούτου και για το λόγο αυτό δεν θα τύχουν οποιασδήποτε εξέτασης.

40

Η αριθμοποίηση της αρχαιότητας των υποψηφίων έγινε σύμφωνα

με τις διατάξεις του Άρθρου 35B(4)(γ) και ο υπολογισμός της ως κριτηρίου για τη διεκδίκηση των επίδικων θέσεων, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 35(2) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων.

5

2. Η επόμενη εισήγηση αφορούσε την απόφαση με την οποία το Σώμα Επιθεωρητών Δημοτικής Εκπαίδευσης καθιέρωσε την πρακτική να μη δίδεται βαθμολογία μεγαλύτερη του 36 στις περιπτώσεις αξιολόγησης απλών δασκάλων.

10

Τα κριτήρια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών λειτουργιών καθορίζονται από τις διατάξεις των Κανονισμών 27, 28 και 29 των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησης και Αξιολόγησης) Κανονισμών του 1976 (Κ.Δ.Π. 223/76).

15

Είναι φανερό πως η κρίσιμη εδώ απόφαση του Σώματος Επιθεωρητών σε σχέση προς την ακολουθητέα μέθοδο αξιολόγησης των δασκάλων δεν βρισκόταν σε πλήρη εναρμόνιση με τους Κανονισμούς.

20

Το ζήτημα της παράβασης τύπου διατεταγμένου περί την ενέργεια μιας πράξης έχει κατ' επανάληψη απασχολήσει το Δικαστήριο κυρίως σε υποθέσεις που αφορούσαν παρατυπίες στην εφαρμογή των διατάξεων της εγκυκλίου 491 αναφορικά με την ετοιμασία και υποβολή των εμπιστευτικών εκθέσεων δημοσίων υπαλλήλων.

25

Όσον αφορά το δικονομικό πεδίο η παράβαση της αρχής της νομιμότητας από την αθέτηση τύπου είναι δεδομένη. Σύμφωνα όμως με τη σταθερή νομολογία η οποία ακολουθείται, δεν συνεπάγεται ακυρότητα μιας πράξης κάθε παράβαση των διαδικαστικών ενεργειών παρά μόνον η παράβαση των κανόνων εκείνων οι οποίοι χαρακτηρίζονται ως ουσιώδεις.

30

Η κρίση για τον χαρακτήρα ενός τύπου ως ουσιώδους ή μη ανήκει στο Δικαστήριο. Το κριτήριο διάκρισης είναι καθαρά εμπειρικό και συνίσταται στην in concreto εξακρίβωση της επίδρασης που άσκησε ο παραλειφθής ή ελλειπώς τηρηθής τύπος στη λήψη της διοικητικής απόφασης. Εφόσον το περιεχόμενο της πράξης, τηρηθέντος ή μη του τύπου, δεν μετατρέπεται, η πράξη θεωρείται έγκυρη.

35

Έγκυρη θεωρείται επίσης η πράξη όταν από την εκτίμηση των ειδικών συνθηκών προκύπτει πως η αθέτηση του τύπου δεν επηρέασε τις εγγυήσεις υπέρ της νομιμότητας της πράξης ή ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν επήλθε οποιαδήποτε βλάβη στα συμφέροντα του διοικουμένου.

40

Εφαρμόζοντας τις πιο πάνω αρχές στα γεγονότα της υπό κρίση υπόθεσης, το Δικαστήριο έχει καταλήξει πως η ελαττωματική εφαρμογή των Κανονισμών ουδόλως επηρέασε τη θέση της αιτήτριας έναντι των ενδιαφερόμενων μερών ούτε άσκησε οποιαδήποτε ουσιώδη επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης.

5

Η εισήγηση ότι η αιτήτρια θα ετύγχανε υψηλότερης βαθμολόγησης εάν δεν υφίστατο το παράνομο καθορισθέν ανώτατο όριο, αφενός μεν στηρίζεται σε μια απλή υπόθεση μη ανταποκρινόμενη σε υπαρκτά ή έστω επαρκώς πιθανολογούμενα πραγματικά γεγονότα, αφετέρου δε, λόγω της αδυναμίας της, δεν είναι σε θέση να στηρίξει το επιδιωκόμενο εξ αντιδιαστολής επιχείρημα, σύμφωνα με το οποίο η εφαρμογή ενός ανώτερου ορίου αξιολόγησης θα εξυπάκουε με βεβαιότητα αναβαθμολόγηση των εκθέσεων της αιτήτριας και καθήλωση των εκθέσεων των ενδιαφερομένων μερών στα ίδια προς τα σημερινά επίπεδα.

10

15

Η ελαττωματικότητα στην εφαρμογή των Κανονισμών δεν επηρέασε δυσμενώς τα συμφέροντα της αιτήτριας στην παρούσα προσφυγή, ούτε άσκησε ουσιώδη επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης κατά τρόπο ώστε να διαφοροποιεί το περιεχόμενό της.

20

3. Η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής να μην συμπεριλάβει την αιτήτρια μεταξύ των υποψηφίων του τελικού καταλόγου, που επιβεβαιώθηκε με την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να απορρίψει την ένστασή της, ήταν υπό τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτή.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Ιορδάνου ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4515,

Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057,

35

Μυλωνάς κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3544,

Γενοκρίτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346,

40

Μεταξάς κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4055,

Sekkides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136,

Χατζηνέστορος κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 870,

<i>Louka v. Republic (1989) 3 C.L.R. 672,</i>	
<i>Στυλιανού ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2025,</i>	
<i>Λαγός κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1967,</i>	5
<i>Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1005,</i>	
<i>Δημοκρατία κ.ά. ν. Στυλιανού κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427,</i>	10
<i>Λύωνας κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,</i>	
<i>Χ"Ττοφή κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1991) 4 Α.Α.Δ. 474,</i>	
<i>Λοιζίδου ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1992) 4 Α.Α.Δ. 732,</i>	15
<i>Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1991) 4 Α.Α.Δ. 2116,</i>	
<i>Ροδοσθένους ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1992) 4 Α.Α.Δ. 339.</i>	20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης από 1.4.91 αντί και/ή στη θέση της αιτήτριας. 25

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' , για τους Καθ' ων η αίτηση. 30

Γ. Κάιζερ, για τα Ενδιαφερόμενα Μέρη αρ. 3, 7, 8 και 9.

Cur. adv. vult. 35

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής του καθ' ου η αίτηση Νο.2 να μη συμπεριλάβει την αιτήτρια στους συστηθέντες όπως η και η απόφαση της ΕΕΥ να μη συμπεριλάβει την αιτήτρια στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων για τη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής 40

- 5 Εκπαίδευσης και/ή η απόφαση να απορρίψει τη νόμιμη και δίκαιη ένστασή της είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα κάθε δε πράξη που επακολούθησε εκ μέρους της ΕΕΥ που στηρίχτηκε στον κατάλογο τούτο θα πρέπει να συνακρωθεί και/ή να κριθεί άκυρη.
- 10 2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση με την οποίαν προήγαγεν τους Σωτηρούλλα Κουλαρά, Παντελίτσα Μιχαηλίδου, Αθηνά Νικολαΐδου και Ριρή Αθηνά στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης από 1.4.1991 αντί και/ή στη θέση της αιτήτριας είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."
- 15 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας με έγγραφό του ημερομηνίας 24/12/1990 διαβίβασε έγκριση για πλήρωση εννέα κενών θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης που ήταν θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής.
- 20 Στις 3/1/1991 η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας αποφάσισε την προκήρυξη των εν λόγω θέσεων με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Σύμφωνα με το άρθρο 35B(1) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1990, κατάλογος όλων των αιτητών μαζί με τις αιτήσεις τους, αντίγραφο της δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα, καθώς και οι φάκελοι των υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων διαβιβάστηκαν στο Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης ως Πρόεδρο της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.
- 25 Στις 13/2/1991 ο Γενικός Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης διαβίβασε στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας την έκθεση της Συμβουλευτικής μαζί με τον κατάλογο των υποψηφίων που συστήθηκαν στον οποίο περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη, όχι όμως η αιτήτρια.
- 30 Την 1/3/1991 η Επιτροπή, αφού εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν εκ μέρους επηρεαζομένων για αναθεώρηση του καταλόγου και αφού υπολόγισε τις μονάδες αξίας, προσόντων και αρχαιότητας της αιτήτριας αποφάσισε πως το σύνολό τους δεν επέτρεπε την περιλήψή της στον κατάλογο και απέρριψε την ένστασή της.
- 35 40
- Ακολούθως η Επιτροπή, στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 7/3/1991 δέχτηκε σε προσωπική συνέντευξη τους υποψηφίους του τελικού καταλόγου και αύξησε τις μονάδες ενός εκάστου

ανάλογα με την εντύπωση που αποκόμισε από τις συνεντεύξεις και από το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των υπηρεσιακών τους εκθέσεων.

Με βάση την εκτίμηση του συνόλου των ενώπιόν της στοιχείων η Επιτροπή αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, από 1/4/1991, στα ενδιαφερόμενα μέρη καθώς και στους υποψηφίους Ανδρέα Ξενοφώντος, Αναστασία Αγγελίδου, Ανδρέα Χρυσοστόμου, Κλεοπάτρα Γεροκώστα και Αθηνά Καρεφυλλίδου εναντίον των οποίων η προσφυγή της αιτήτριας αποσύρθηκε. 5 10

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί για μια σειρά άκυρων και παράνομων προπαρασκευαστικών πράξεων που προηγήθηκαν της έκδοσής της. 15

Σύμφωνα με την εισήγηση, το άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου που ρυθμίζει την αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητας των υποψηφίων δεν μπορούσε να τύχει εφαρμογής και λανθασμένα εφαρμόστηκε στην υπό εξέταση διαδικασία για το λόγο ότι, όπως το ίδιο το κείμενο του άρθρου σαφώς ορίζει, οι σχετικές πρόνοιες τίθενται σε εφαρμογή μόνον όσον αφορά θέσεις προαγωγής και είναι ανεφάρμοστες για θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπως ήταν οι επίδικες. 20 25

Επιπλέον, θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής σκοπό έχουν να προσελκύουν ικανούς και κατάλληλους υποψηφίους στην υπηρεσία, χωρίς τον περιορισμό που επιβάλλει η υποχρέωση επιλογής ανάμεσα σε υποψηφίους - κατόχους της αμέσως προηγούμενης θέσης· κατά συνέπεια η αρχαιότητα δεν έπρεπε να διαδραματίζει οποιοδήποτε ρόλο ούτε και να αποτελεί κριτήριο επιλογής για τη διεκδίκηση τέτοιων θέσεων. 30

Το άρθρο 35B(4)(γ) καθορίζει σαν μέθοδο αποτίμησης της αρχαιότητας των υποψηφίων τον αριθμό των συμπληρωμένων ετών υπηρεσίας "σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας". 35

Η μέθοδος αποτίμησης των λοιπών κριτηρίων, αξίας και προσόντων, καθορίζεται από τα άρθρα 35B(4)(α) και 35B(4)(β), αντίστοιχα. 40

Στην υπό εξέταση υπόθεση, παρά το γεγονός ότι με βάση τα Σχέ-

δια Υπηρεσίας οι θέσεις ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής, όλοι οι υποψήφιοι κατείχαν την ιεραρχικά αμέσως κατώτερη, προς την επίδικη, θέση δασκάλου Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης.

5 Μεταξύ των δύο θέσεων, δασκάλου και Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης δεν παρεμβάλλεται ενδιάμεση βαθμίδα· κατά συνέπεια, οι παρούσες θέσεις ήταν για όλους τους υποψήφιους δασκάλους, ασχέτως μισθολογικής κλίμακας, θέσεις προαγωγής από την αμέσως κατώτερη βαθμίδα την οποία κατείχαν.

10

Είναι ορθό πως σε ορισμένες περιπτώσεις δυνατόν να προκύψει αδυναμία εφαρμογής του συνόλου των προνοιών του άρθρου 35B.

15

Σύμφωνα με τη νομολογία, αδυναμία εφαρμογής του άρθρου αναφορικά με την αρχαιότητα, προκύπτει στις περιπτώσεις εκείνες όπου ορισμένοι από τους υποψηφίους διεκδικούν τη θέση ως πρώτου διορισμού και άλλοι ως προαγωγής. Εν πάση περιπτώσει τέτοιο ζήτημα δεν προέκυψε στην υπό εξέταση υπόθεση και κατά συνέπεια η αρχαιότητα των υποψηφίων που ήταν όλοι υπηρετούντες δάσκαλοι, ορθά συνυπολογίστηκε και αποτιμήθηκε αριθμητικά.

20

Έχει εξάλλου νομολογηθεί σε σειρά αποφάσεων πως η διαδικασία η οποία προνοείται από τα άρθρα 35Α και 35B του Νόμου ισχύει και εφαρμόζεται τόσο για θέσεις προαγωγής όσον και πρώτου διορισμού και προαγωγής. (Βλέπε σχετικά, **Ανθή Ιορδάνου ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4515, **Αλίκη Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057, **Χαράλαμπος Μυλωνά κ.α. ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 3544, **Χαρά Γενακρίτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346 και **Κωνσταντίνος Μεταξάς κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 4055.)

25

30

Τα επιχειρήματα του δικηγόρου της αιτήτριας στο βαθμό που στρέφονται εναντίον της σκοπιμότητας και του ευλόγου της αριθμοποίησης του κριτηρίου της αρχαιότητας, καθώς και της λειτουργίας του σε βάρος των λοιπών κριτηρίων, αξίας και προσόντων, αποτελούν ζητήματα εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου τούτου και για το λόγο αυτό δεν θα τύχουν οποιασδήποτε εξέτασης.

35

40

Η αριθμοποίηση της αρχαιότητας των υποψηφίων έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35B(4)(γ) και ο υπολογισμός της ως κριτηρίου για τη διεκδίκηση των επίδικων θέσεων, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 35(2) του περί Δημοσίας

Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου, όπως τροποποιήθηκε.

Ενόψει των πιο πάνω, τα επιχειρήματα του δικηγόρου της αιτήτριας κρίνονται αβάσιμα και απορρίπτονται.

5

Η επόμενη εισήγηση αφορούσε την απόφαση με την οποία το Σώμα Επιθεωρητών Δημοτικής Εκπαίδευσης καθιέρωσε την πρακτική να μη δίδεται βαθμολογία μεγαλύτερη του 36 στις περιπτώσεις αξιολόγησης απλών δασκάλων.

10

Η πρακτική αυτή υπήρξε, σύμφωνα με την εισήγηση, παράνομη, αυθαίρετη και ισοπεδωτική, λήφθηκε κατ' αντίθεση προς τους Κανονισμούς και στέρησε την αιτήτρια των μεγαλύτερων βαθμολογιών τις οποίες με βεβαιότητα θα ελάμβανε εάν δεν εμφιλοχωρούσε η παρανομία στην αξιολόγησή της.

15

Το ανορθόδοξο του συστήματος αξιολόγησης των δασκάλων υποστηρίχθηκε στις δύο ένορκες δηλώσεις που κατέθεσαν αφυπηρητήσαντες Επιθεωρητές, ενώ στην ένορκη δήλωσή του ο εν ενεργεία Διευθυντής Δημοτικής Εκπαίδευσης ανέφερε πως η πρακτική αυτή καθιερώθηκε για σκοπούς δικαιοτέρας, κατά την άποψη των Επιθεωρητών, εφαρμογής του Κανονισμού. Ανέφερε επίσης πως το ζήτημα αντιμετωπίζετο ήδη με την κατάθεση νέων κανονισμών στη Βουλή.

20

25

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση δεν υπερθεμάτισε την ακολουθούμενη μέθοδο αξιολόγησης αλλά υποστήριξε στο στάδιο των διευκρινίσεων πως ακόμα και αν υπήρξε παρατυπία στην εφαρμογή των κανονισμών, η παρατυπία αυτή δεν επηρέασε δυσμενώς τα συμφέροντα της αιτήτριας αφού το ίδιο μέτρο αξιολόγησης εφαρμόστηκε καθολικά για όλους τους εκπαιδευτικούς - δασκάλους.

30

Αντικρούοντας τα πιο πάνω επιχειρήματα ο δικηγόρος της αιτήτριας υπέβαλε πως η διοικητική αρμοδιότητα θα πρέπει να ασκείται πάντοτε στα πλαίσια του νόμου και των κανονισμών και πως τυχόν αποδοχή της άποψης των καθ' ων η αίτηση θα ισοδυναμούσε στην ουσία με αποδοχή της παρανομίας.

35

Τα κριτήρια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών λειτουργιών καθορίζονται από τις διατάξεις των Κανονισμών 27, 28 και 29 των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησης και Αξιολόγησης) Κανονισμών του 1976, ως ακολούθως:

40

"27.-(1) Εις την ειδικήν έκθεσιν ο εκπαιδευτικός λειτουργός

πάγεται ακυρότητα μιας πράξης κάθε παράβαση των διαδικαστικών ενεργειών παρά μόνον η παράβαση των κανόνων εκείνων οι οποίοι χαρακτηρίζονται ως ουσιώδεις.

Η κρίση για τον χαρακτήρα ενός τύπου ως ουσιώδους ή μη ανήκει στο Δικαστήριο. Το κριτήριο διάκρισης είναι καθαρά εμπειρικό και συνίσταται στην *in concreto* εξακρίβωση της επίδρασης που άσκησε ο παραλειφθείς ή ελλειπώς τηρηθείς τύπος στη λήψη της διοικητικής απόφασης. Εφόσον το περιεχόμενο της πράξης, τηρηθέντος ή μη του τύπου, δεν μετατρέπεται, η πράξη θεωρείται έγκυρη. 5 10

Έγκυρη θεωρείται επίσης η πράξη όταν από την εκτίμηση των ειδικών συνθηκών προκύπτει πως η αθέτηση του τύπου δεν επηρέασε τις εγγυήσεις υπέρ της νομιμότητας της πράξης ή ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν επήλθε οποιαδήποτε βλάβη στα συμφέροντα του διοικουμένου. (Βλέπε σχετικά, *Σεγκίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136, *Χατζηνέστορος κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 870, *Γιαννούλα Λουκά κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 672, *Ανδρέας Στυλιανού ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2025, *Ανδρέας Λαγός κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1967, *Δρ. Χρυσόστομος Χριστοφή ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2245, *Χαράλαμπος Βασιλείου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1005, *Δημοκρατία κ.ά. ν. Ανδρέα Στυλιανού κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427, *Γεώργιος Λύνα κ.α. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038, Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου, 1978, σελ. 403-407, Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο Γ1, 1981, σελ. 282-286 και Στασινόπουλος, Δίκαιον Διοικητικών Πράξεων, 1951, σελ. 227-234). 15 20 25

Εφαρμόζοντας τις πιο πάνω αρχές στα γεγονότα της υπό κρίση υπόθεσης, έχω καταλήξει πως η ελαττωματική εφαρμογή των Κανονισμών ουδόλως επηρέασε τη θέση της αιτήτριας έναντι των ενδιαφερόμενων μερών ούτε άσκησε οποιαδήποτε ουσιώδη επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης. 30

Η εισήγηση ότι η αιτήτρια θα ετύγχανε υψηλότερης βαθμολόγησης εάν δεν υφίστατο το παράνομα καθορισθέν ανώτατο όριο, αφενός μεν στηρίζεται σε μια απλή υπόθεση μη ανταποκρινόμενη σε υπαρκτά ή έστω επαρκώς πιθανολογούμενα πραγματικά γεγονότα, αφετέρου δε, λόγω της αδυναμίας της, δεν είναι σε θέση να στηρίξει το επιδιωκόμενο εξ' αντιδιαστολής επιχείρημα, σύμφωνα με το οποίο η εφαρμογή ενός ανώτερου ορίου αξιολόγησης θα εξυπάκουε με βεβαιότητα αναβαθμολόγηση των εκθέσεων της αιτήτριας και καθήλωση των εκθέσεων των ενδιαφερόμενων μερών στα ίδια προς τα σημερινά επίπεδα. 35 40

5 Ο ισχυρισμός πως η αιτήτρια θα έπρεπε να είχε πιστωθεί με μια πρόσθετη μονάδα μετά την απόκτηση τίτλου Bachelor in Education, δεν διαφοροποιεί τη θέση της, για το λόγο ότι, με βάση το σύνολο των 205 μονάδων που συγκέντρωνε, θα εξακολούθουσε να υστερεί του τελευταίου περιληφθέντος στον κατάλογο, με σύνολο μονάδων 208.75.

10 Αλλά ακόμα και στην περίπτωση που η αιτήτρια εξασφάλιζε τη συμπερίληψή της στον τελικό κατάλογο και επιπρόσθετα ελάμβανε το μέγιστο δυνατό αριθμό μονάδων για την απόδοση της στη συνέντευξη σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)(β) του Νόμου, θα εξακολουθούσε να υστερεί τόσον του ενδιαφερόμενου μέρους Μιχαηλίδου που συγκέντρωνε 215 μονάδες, όσον και των ενδιαφερόμενων μερών Κοίλαρά, Νικολαΐδου και Ριρή που 15 συγκέντρωναν 214.25 μονάδες έκαστη. (Βλέπε σχετικά, *Ζήσιμος Χ" Ττοφής κ.ά. ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 474, *Πόπη Λοϊζίδου ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 732, *Χαράλαμπος Χαράλαμπίδης ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2116, *Κωνσταντίνος Μεταξάς κ.ά. ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4055 και *Θεοδόσιος Ροδοσθένους ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 339.) 20

25 Ενόψει των πιο πάνω έχω καταλήξει πως η ελαττωματικότητα στην εφαρμογή των Κανονισμών δεν επηρέασε δυσμενώς τα συμφέροντα της αιτήτριας στην παρούσα προσφυγή, ούτε άσκησε ουσιώδη επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης κατά τρόπο ώστε να διαφοροποιεί το περιεχόμενό της.

30 Η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής να μην συμπεριλάβει την αιτήτρια μεταξύ των υποψηφίων του τελικού καταλόγου, που επιβεβαιώθηκε με την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να απορρίψει την ένστασή της, ήταν υπό τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτή.

35 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν εκδίδεται διάταγμα ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.